

VAN-E MÉG?

(Babitscsal borongva)

*Napjainkat sorra fölgyújtják az esték,
majd hamu mindenütt. Csak alélt verssorok
terhelik asztalom, mert az elme rest még:
kábán ribanc rímek után kujtorog.*

*Jobban járna tán, ha gyík szemébe nézne
az ember, s egy őzbakkal testet váltana,
aztán rákapna a suták vad ízére,
s abból a csalitból már nem vágyna haza.*

*Hiszen ha lehetne! Ha szűnne az az átok!
Kilenc napos böjt sem lenne drága érte,
hogy a hasztalan levetkeztetett lányok
felkorbácsolt vére csillapodjék végre.*

*Válaszféle dereng a messzi szemhatáron,
száll felém, mint hazavágott buzogány,
s az éj falára már tűzzel tetoválom:
az ölelés képesség, de nem tudomány.*

*Újra kén születnem. Talán megpróbálom.
Lidérces éjeim elhordja az ördög,
de felglóriázza ágyékom az álom,
s vackomon gyönyörtől gyötörtén hörgök.*

*Hányszor kínálsz még végig ízeiddel,
drága szerelem? Hisz vétettem ellened
gondolatban, szóval, orzott öleléssel.
Bíz megölsz, ha kezem most elengeded...*

*Van-e még friss szellő eleven virágból?–
kérdi Babits, szemét bárgyún rám emelve.
Hogyne, bizonyára. Szálljon le tornyából,
egy gyöngyvirág-bokor hogy arcába lehelne.*

SÓSTÓI ÚTI FÁK

A 60 éves Jánosi Zolinak

*A sóstói úti fák összeborulnak
jöttödre, mintha sorsuk hordanád.
Hanem a campus kapuján túl gond van:
vadmellek vakui villognak reád.*

*Hozzászokhattál már itt az ünnepléshez.
Ámorító közeg, varázsos vidék.
Tarka szíromszoknyák rejtekében
nézd, hogy billegnek a bolondos bibék.*

*Jól jöhet néha csöpp tavasz az őszben –
de ősgyepet szántani lenne csak jó!
Opálos harmatot vetni jó földbe!
Mondd, megvár még minket az a hajó?*

*Ha itt hagy is, mégis beszéljünk róla,
míg el nem szunnyad fészkén a fény,
míg késni nem kezd a kozmikus óra,
míg szívünk a taplótól nem lesz kemény.*

*A szerelem élő rombuszait egyszer
majd átszabja Valaki meddő körökre.
Sírás ideje jön akkor, jajgatás.
Akkor veszti népét el az Úr – örökre.*